

Squatterři a jak na ně

RADIM POLČÁK

V minulých dvou dílech našeho seriálu jsme si řekli něco málo o tom, co to je proces uplatnění práva a jak důležité je vědět o příslušných procesních pravidlech, dříve než se pokusíme za pomoci právních nástrojů odradit squatterry od jejich jednání, případně hnát je k zodpovědnosti za škody, které svými aktivitami způsobili. Už také víme, že z hlediska použití právních donucovacích prostředků velice záleží na tom, pod jakou doménou první úrovně (zda národní či generickou) je příslušné doménové jméno registrováno.

Zatímco v prostředí pod vládou ústřední doménové autority ICANN je obecným řešením sporu rozhodčí řízení (takzvaná arbitráž), řeší se spory o doménová jména pod doménou .cz formou soudního řízení. To upravuje zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen OSŘ).

KAM S NÍ?

První otázkou k zodpovězení je, kterému soudu naši žalobu adresovat. Tím, že soustava soudů je v naší zemi jednotná, máme situaci usnadněnou v tom, že nemusíme vybírat mezi různými typy specializovaných soudů. Postačí, pokud budeme vědět, který soud má spor rozhodovat z hlediska instanční příslušnosti. Jak jsme si již v minulých dílech připomínali, budou se spory o doménová jména týkat zejména:

- otázek ochrany jména či obecně dobré pověsti – § 9 odst. 2. písm. a) OSŘ
- ochrany firmy – § 9 odst. 3. písm. n) OSŘ
- ochrany proti nekalému jednání v hospodářské soutěži – § 9 odst. 3. písm. k) OSŘ
- nebo ochrany práv z takzvaných zapsaných označení (například ochranných známek – § 9 odst. 3. písm. o) OSŘ.

Ve všech citovaných typových případech jsou v prvním stupni příslušné k rozhodování krajské soudy (v Praze pak Městský soud).

Co se týče takzvané místní příslušnosti, tu řeší OSŘ zejména v rámci ustanovení § 84 a § 85. Platí přitom, že žalobu zasláme tomu soudu, v jehož obvodu má žalovaný sídlo nebo bydliště. Se zvýšením kvality registrační procedury u CZ.NIC se v poslední době zlepšila i možnost dohledat údaje o tom, kdo příslušné doménové jméno registroval. Pokud se nám ale squattera, respektive údaje o jeho jméně (firmě) či bydlišti (sídle) nepodaří dohledat, nemusíme zoufat – jak jsme si již jednou říkali, žalobu lze v takovém případě podat proti samotné doménové autoritě, která se po případně prohraném sporu bude muset na squatterovi hojit sama prostřednictvím takzvaných regresních nároků.

RUBRIKA

Psaní samotné žaloby nevyžaduje žádné zvláštní formální dovednosti. OSŘ nám v této souvislosti pouze vypočítává, co musí být v žalobě uvedeno (§ 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 – na tato ustanovení je vzhledem k jejich důležitosti vhodné zvláště upozornit), přitom však ponechává na vůli žalobce, jakou formu a strukturu bude žaloba mít. Platí však určité nepsané formální zvyklosti, přičemž první stranu, nebo alespoň oddíl žaloby by měly tvořit identifikační údaje. Takové části žaloby pak říkáme rubrika.

ŽALUJEME

Do levého horního rohu rubriky píšeme název a adresu soudu, kterému je naše žaloba určena. Pravý horní roh ponecháme volný a na toto místo můžeme buďto nalepit doklad o zaplacení soudního poplatku (kolek, ústřížek složenky...), nebo zde přepíšeme, že soudní poplatek uhradíme na výzvu soudu. Do středu žaloby pak vepíšeme údaje o stranách, tedy o žalobci a žalovaném. U žalovaného musí být uvedeno minimálně jeho jméno (firma) a adresa (sídl), případně další identifikační údaje jako IČO a podobně. Pod údaj o stranách píšeme název (věc) našeho podání, tedy například „Žaloba na převod práv k užívání doménového jména abc.cz.“ Pod něj pak připojíme údaj o tom, v kolika stejnopisech žalobu k soudu podáváme – platí přitom, že počet stejnopisů musí být alespoň takový, aby mohla být žaloba doručena každé ze stran a jedno vyhotovení zůstalo jako součást soudního spisu. Levý horní roh je pak vyhrazen údajem o tom, jaké k žalobě přikládáme přílohy. Těmi jsou zpravidla originály nebo ověřené kopie listinných důkazů, kterých se v žalobě dovoláváme. Pokud předkládáme fotokopie, uvedeme údaj o tom, že originál listiny předložíme na výzvu soudu.

SKUTKOVÝ STAV

V části žaloby, kde soudu líčíme to, co špatného nám squatter udělal, je vhodné postupovat tak, že uvádíme jednotlivá tvrzení a k nim připojujeme návrhy důkazů. Příkladem tedy: „Dne 1. 1. 2002 provedl žalovaný registraci doménového jména abc.cz. Důkaz: výpis z registru CZ.NIC.“ Je třeba si v této souvislosti uvědomit, že každé skutkové tvrzení musí být podepřeno důkazem, neboť soud kromě důkazů nemá jiné prostředky, jak skutečný stav věci zjistit. Pokud nemáme jiný důkazní prostředek, kterým bychom soudu naše tvrzení dokázali (tedy například listinu, výslech svědka, nebo v případech sporů o doménová jména hojně používaný notářský zápis), navrhujeme takzvaný výslech účastníků, v němž své skutkové tvrzení můžeme podepřít vlastní výpovědí (§ 131 odst. 1. OSŘ).

PETIT

Jakmile jsme soudu prostřednictvím skutkových tvrzení sdělili, co se nám přihodilo, musíme mu ještě říci, jak chceme, aby v dané věci rozhodnul. To zpravidla učiníme tak, že navrhujeme soudu přímo výrok, který bychom rádi viděli v jeho rozhodnutí. Příkladem tedy: Z důvodů výše uvedených navrhuji vydání následujícího rozsudku: „Žalovaný je povinen převést na žalobce práva k užívání doménového jména abc.cz.“ Pod petit pak je ještě nutné připojit datum a podpis žalobce, a pak už s naším podáním můžeme vesele vyrazit na poštu nebo na podatelnu příslušného soudu.

Pokud budeme psaní žaloby věnovat dostatečnou pozornost a budeme se při něm držet ustanovení zákona, případně kvalifikovaných právních rad, může to znamenat značné urychlení celého soudního procesu. Výzvy k doplnění žalob či odstranění nedostatků totiž způsobují průtahy v řízení, které zbytečně škodí jak stranám, tak i soudům. 3 0329/FEL □

